

Bazıları Bediüzzamanın ismi için; Said-i Nursi değil, Said Nursi veya Said-i Nurs olarak yazılması gerektiğini ifade ediyorlar. Arapça mantığa göre doğrusu nedir?

Bu düşünceler temelden yanlıştır. Said-i Nursi veya Said-i Kürdi terkipleri Arapça bir tamlama değil, Osmanlıcada yaygın olarak kullanılan Farsça bir terkiptir. Örneğin **“Kelam-ı Kadim”** terkibi de kelimeler Arapça fakat terkip şekli Farsçadır. Bunu Arapça olarak düşünüp **“Kadim’in kelamı”** demek yanlıştır. Doğru anlamı: **“Kadim olan Kelam”** şeklindedir.

Bunun gibi, **“Said-i Nursi”** terkibi, **“Nursî / Nurslu olan Said”** anlamına gelir.

İmam-ı Gazali, İmam-ı Rabbanî, İmam-ı Azam terkipleri de böyledir. **Gazalî-Rabbani-Azam** (*unvanlarıyla meşhur olan*) imamlar demektir.

“Said Nursi” de Arapça bir terkip değildir. Ad ve soyaddan meydana gelen ve mürekkep bir isim olmayan, ayrı iki kelimelik (*Akif Ersoy gibi*) Türkçe bir ifadedir. Eğer Arapça bir terkip kabul edilse, bu takdirde bu bir sıfat tamlaması olur. Sıfat ile mevsuf arasında ma’rife ve nekre (*belirlilik veya belirsizlik*) bakımından aynı olması gerekir. Oysa, burada Said kelimesi alem (*özel isim*) olduğundan marifedir, Nursi kelimesi ise nekredir.

Demek ki, Arapça’da böyle tasavvur Arapça dil kuralına aykırıdır. Doğrusu: **“Said en-Nursi”** şeklinde olur. Nitekim, Araplar da **“Said en-Nevresi”** şeklinde *-Nursi kelimesini, belirliliği ifade eden el takısıyla-* kullanırlar.